

Om det at skrive spændingsromaner og om NATTEN ER LIGE BEGYNDT

Alle fortællinger låner af virkeligheden, og det gælder i særlig grad for spændingslitteraturen. Derfor oplever man ofte som forfatter til sidstnævnte, at man løbende må tilpasse sin fortælling i forhold til, hvad der sker i verden omkring skrive-stuen.

Da Muren faldt i 1989, var der mange forfattere, der blev noget lange i ansigtet. Hvad skulle de nu stille op med deres koldkrigs-universer, der for nogens vedkommende var omtrent lige så fasttømrede og skabelonagtige som set-up'et til en John Ford-western? Det kom endda så vidt, at der blev udtrykt bekymring for hele genre's fremtid, nu hvor kommunismen var kollapsede.

Så galt gik det imidlertid ikke. Jo, med kommunismen, heldigvis, men ikke med den politiske spændingslitteratur. Det viste sig nemlig, at der var rigeligt af andre problematikker at spænde en fortælling ud over: Narko, menneskehandel, klima- og miljøkatastrofer, religions- og regionskonflikter, ny teknologi, osv. Listen over komplekse og bekymrende emner var lang, og når den så blev mikset med stedsegrønne motiver for menneskelig dårskab som for eksempel magt og sex, så har man nok den egentlige forklaring på spændingslitteraturens fortsatte appel. Og relevans.

Jeg gik i gang med at skrive på Natten er lige begyndt, da jeg havde fået udgivelsen af Drager over Kabul lidt på afstand. Jeg havde lyst til at fortsætte i samme spor, men havde for nu fået nok af islam og religionskonflikter. I aviserne kunne

jeg læse om en københavnsk T-shirtproducent, der kom i klemme i den nye terrorlovgivning, fordi de samlede penge ind for den colombianske terrororganisation/frihedsbevægelse FARC. Det satte mig i gang, og undervejs blev jeg så nødt til at rette min historie til i takt med at virkeligheden ændrede sig.

Det skete f.eks., da det lykkedes at undsætte den tidligere præsidentkandidat Ingrid Betancourt og et dusin andre gidsler ved en rent ud sagt forbløffende redningsaktion. Det måtte med. Samtidig måtte jeg gradvist skrue op for den finanskrise, der voksede hurtigere end jeg selv havde fantasi til, og da jeg så læste om en vis Stein Bagger, der erobrede alle forsider, kiggede jeg lidt fortabt på min egen slyngel, som jeg havde kaldt Steen Bolvig, og som dyrkede bodybuilding og charmerede både sig selv og sine omgivelser ud i kriminalitet i et helt grotesk omfang.

Det er unægtelig svært at følge med virkeligheden, men i modsætning til den, har romanforfatteren det privilegium, at han eller hun kan påstå, at alle trådene til slut bliver bundet sammen, at historien går op, og der kan slås et bind om, og det kan kaldes for en roman. Og i det her tilfælde bære titlen: Natten er lige begyndt.

En spændingsroman om drømmere og forbrydere i et København, der er svøbt i sne og frygt og i et Colombia, hvor de største idealer risikerer at gå en frygtelig død i møde, når de står ansigt til ansigt med virkeligheden. I fiktionsform.

God fornøjelse!
Morten